

מכות יט.

עין משפט
נור מצוה

פֹז אַ מִיִ פְגָ מַהֲלֵ
 נְכוּלִיס הַלְ הַסְמָג עַזִין
 קֶלֶט:
 סְפָח בְ מִיִ סְסָ קֶלֶט:
 סְפָט גְ מִיִ פְגָ מַהֲלֵ
 מַעֲשָׂר סְנִי הַלְ הַסְמָג
 עַזִין קֶלֶט:
 עַד מִיִ פְגָ הַסְמָג
 מְלוּמָות הַלְ הַסְמָג וּפְגָזָן:
 מַהֲלֵ פִתְחָה הַלְ הַזָן:

יבול יעלָה אָדָם מַעֲשֵׂר (ז) בִּידֹו בְּזָמָן הַזֶּה. וַיַּחֲלֹנוּ כָּל פְּלִיאוֹן לְקָדוֹשָׁה (ירוקלים^ט) נֶגֶד צְנַלָּה לְעַנִּין מַעֲשָׂרוֹת:

ילמא מצוה בו. פְּלִיאוֹס אָכְן טֻעוֹנִין קְלִיהָ לְמַוְתָּה קְוִדָּס צִיּוֹן בְּכָלִים וּמַעֲשָׂר דְּנִי הַוְּכָלִין חָוְתוֹ כָּל צָוָס קְלִיהָ וּמִבְּ

מאמתי חיבור עליון. מיתח זל שהוכן: שלשה דברים. זו מהתמן
וכוונן סניין צקפלי (ג): יבול יעללה אדם בו'. קמצע קדוזת ההליך נא
צטולה ויליך להפליא מעזרות וקחמל יכול יעלו יהכלנו בירושלים
בניהם פליזו: ה"ז בו'

מאמתית⁽⁶⁾ מהיבין עליהן א' משיראו לפני הבית
בمان כי האי תנא דתניא רבי אליעזר
אומר בכורים מקצתן בחוץ ומקצתן בפנים
שבפנים הרי הן כהקדש לכל דבריהם
אמר רב ששת בכורים הנחה מעכבות בהן
קריה אין מעכבות בהן כמו כי האי
תנא⁽⁶⁾ דתניא רבי יוסי אומר שלשה
דברים משום שלשה זקנים רבי
ישמעאל אומר יכול עלה אדם מעשר שני
זמן זהה בירושלים ויאכלנו ודין הוא בכור
טעון הבאת מקום ומעשר שני טעון הבאת
מקום מה בכור אינו אלא לפני הבית אף
מעשר אינו אלא לפני הבית מה לבכור שכן
טעון מתן דמים ואימורי לגביה מזבח בכורים
וכיהו מה לבקרים שכן טעונים הנחה ת"ל
ואכלת לפני ה' אלהיך וגוי מקיש
מעשר לבכור מה בכור אינו אלא לפני הבית
אף מעשר אינו אלא לפני הבית ואם איתא
ליפרק מה לבקרים שכן טעוני קרייה
הנחה א"רashi נהי דעתcobא ליכא מצוה
ליכא ולמאי מצוה וליפרק אלא אמר רב
ashi ציון⁽⁵⁾ דאייכא בכורי הגר דברי למיימר
אשר נשבע [ה'] לאבותינו ולא מציא אמר לא
פסקא ליה וליהדר דין ותיתि بما הצד
משום דאייכא למיפרק מה להצד השווה שהן
שכן יש בהן הצד מזבח ומאי קסביר אי קסביר
קדושה ראשונה קדשה לשעתה וקדשה
לעתיד לבא אפי' בכור נמי אי קסביר קדושה
ראשונה קדשה לשעתה ולא קדשה לעתיד
לבא אפילו בכור נמי תבעי אמר רבגנא
לעולם קסביר י' קדשה לשעתה ולא קדשה
לעתיד לבא והכא בבכור שנזרק דמו
קדום חורבן הבית וחרב הבית ועדין
בשו קיים ומקשינן בשרו לדמו מה דמו
במזבח אף בשרו במזבח ומקיש מעשר
לבכור וכי דבר הלמד בהקש חורב
ימלמד בהקש מעשר דגון חולין הוא
הניחא

מאמתי חייבין עליהן. מיתה זל שהוכן
וכוון צוין כמקלי (ג) : יבול עלה אז
כטלה ולרי נפליס מעשרות וקחמן
כליה פליזן : ת"ל כו'. לפיכך כעון
ככל לפציטה ליה וממעצל מיצעי
ליה: מצוה מי ליבא. וכיון דמוה
חיכת נפלזק נמי קלייה דמוה: לא
פסקא ליה. ומיהו צילול הפליזן
עיכוזה חיכת למיל: ונידר דינא
וניתוי במאה הצד. לנו ני שיקישת
נימלה ככול יומת ומול סדין טוד
הצווה צבאן צנוועין הצחת מקוס
ומליאן נווגין הלאה צפנוי הצית: צד
מיזבח. וזה למtan למים זה להנחתה:
ומאי קסבר. אולי מנה לפציטה ליה
ככל טפי ממיעצל: או קסבר קדושה
ראשונה. כל צית קדשה לא עטה
וקדשה לעתיד לאה כי סייני למקילה
ליה צקדות הארך וקה מיצעה ליה
מי קלינה ציה השחתה כליה חומת
לפני כי הלאה הוא לא וקה פציט
מעצל מצלול: אפי' בכור נמי.
יקלץ וייחלך דהה מהן דתית ליה
קדשה לעתיד לאה מקילה ליה
מקלייזס ה"ע"פ צהין צית כלתמלין
צמגילה נקלחת (ד).: ס"ג ואי
קסבר לא קדשה אפי'ו בכור נמי
תיבעי. אולי קקצ' קדשת הצית
כטלה ומיצעה ליה צמעצל הוחיל
ומלינו לרי נצית חי מתחכין
צירושים לפני כי קלינה ציה חי לא
הפי' ככול נמי כי טהי גוונת תיצעי
ליה כגו' ככול צולק דמו ומלח
צית ועדין צצלו קיס' מהו
טיחכלו: אמר רבינה לעילם קסבר
לא קדשה זהב. רק פציטו ליה
למעצל מצלול צכול צהינו לרי
נצית דומיה למעצל עמקין וקה
לפציטה ליה לא מתחכין מסוס
לחיתקץ צצלו לדמו לכתי⁷) וחתה דמס
טולוק על חמוץ וגוי' וצאלס יש
לאו וגוי' ויליף מיניה צצעה טהייה להויה
לזליקת דס מהה הולן מה צצ'ל וליה
מנצחים חמוץ: וכי דבר הלמד
בڌוקש. מן הדר: חזור ומלמד. על
המעצל צפיקת מה קיימת נן צוצחים
טהיזו מוקמן (ד מט): צהין למlein
צקדשים למד מן הנולד: חולין דהוא.
וחולין למדין למד מן הנולד:

ה) זנחים ס. ממורה כה.
[מופנה סנדין פ"ג],
ב) [חגיגת דף ג: וצ"ע],
ג) [זנחים דף ג. ס:],
ד) במדבר ייח יז-יח,
ה) [משנה ג].

הגהות הב"ח

(ה) גمرا מילימתי
חייבין כ"ל וחותם מ'
נמק: (ג) שם דהיכת
ככל הגר נ"ג עין
צמוד' ר"פ סמפני דף
פה לד"ס למוטי חדמה
נכלי: (ג) רשות' לד"ס
שלשה וכו' כספרי נ"ג
ווגמוקה חמורה דף כ"ה:
(ד) תומ' לד"ס יכול עלה
הלאה מעצל שני זמן:
(ה) ד"ה הפליזן וכו'
הלאה דמ"ד לקודמת
זית: (ו) ד"ה וה וכו'
מלוי מיצעה ליה נעל:
(ז) בא"ד מיפור לי'ס
בלאו היקשא דכל
היכא להכיל שי נכו וכו'
קס' דקחמל ליעולם
כ"ל וחותם ו' נמק:
(ח) בא"ד ונה פי'
משמעותו ליה מין
שיקישת וכו' הין הוכליין
קדשי קדשים וקדושים
קليس: (ט) בא"ד
וטעמלה לցcole מהו מסוס
קדמת הבית הלאה:

אוצר ההיכרות

תורה אור השלם

א) ואכלה לפני "

אליהך במקום אשר
יבחר לשכן שמו שם
מעשר הגנך הירשך
ויצחך ובברת בקרך
וצאנך למן תלמיד
ליראה את יי אליהך
בכל הימים: ודברים יה, טן

ב) ובאת אל הפה
אשר יהיה ביוםיהם ההם
ואמרת אליו הגרתני
היום לי אליהך כי
באתה אל הארץ אשר
נשבע יי לאבתינו לחתת
לנו: ודברים כי, גן

הגהות ואיזונים

הנחות וצינור

הנימה להמליך למלך נמקנה לנו קדשה הס
גדי בכור נמי נמה לי שיקאה לנצח
קדשים כז' וועוד קאה לקה מלך
משמעותן (ט) מאר שיקאה וקאה ד
לקאה לנוכח הפיינו ניכת מזעם ו
מעצל נמי נה יה מתחכין פירען
לקודשת שהלך צפלה לדולח קדוש
מיili טהין המזעם כלג צנויים וಗימק
צאו לנו לעין שיטה המזעם
כלג פליון ווּס מהמלך צלייתה
למיינט מעצל מינייהו וייך נומל
הורען וודאי שיא להצ'ק להצ'ק
הנמה לנו נצ'יל חכלה נמוד וכ
זוקוק הצ'ק להעמיד נצ'ול צ
ההקם הכתוב והאין נכון להעמיד
זהבז אשה חזבז קולן זונען

לעתים נטה היה לא סטודנט הולנדי בשם צ'רילוס ולבסוף נפטר בקרינה נסן מהר. אביו היה בראה

מברור בז'ור שמיינו יריב לזכים דומיהם בפיננסים ניב נזיב לדום מיסטי נברחיהם פן.

ה) יגמור ۶۹ עג: כ. הילו מקום נספחים לו: ב"מ נג. סינדרין קיג: ג) [מוס' פ"ג וע' מוס' ר'ס יג. ד"א מנה כי], ۷) [ונחmis נ., ס) [עד:], ו) דברים ידכה, ז) ליתא שם אלא בירושלמי ספ"ק דמע"ש, ט) ערוביין לו ע"ב.

הגהות הב"ח

(ה) גمرا וקא חיל
לייה פון למומה:
(ב) שם טמלה דשראי לך
(ג) נסוך (מס) מה"מ
ונ"צ ס"ה גני בכור:
(ג) שם ריב חנייה ולע
פושיע (וקה מינע לדו
הפיימה לירוצלים מסו
פטינע) מה"מ ונ"צ ס"ה
ווער פושיע אפיקחא
דיישלרים וקא מיבעי
להו פטינע כו' כו':
(ד) רשי' ד"ס ס"ג
ויסין וכו' יגמום צמעשל
שני מלכיג: (ה) ד"ה
איini יודע לך כו' נesson
וכו' היכן מוזא על לך
מלמוד לומר וכו'
לAMILTAH הלה וכו' ולא
יחל: (ו) טוב' ד"ס כו'
צפינס וכו' והי לך נקט
קייח מודה וכו' ליון
שפירות פון לירוצלים
ווער נושא אותם
ליישלרים דהה קריין צו
לה מוכל: (ז) בא"ד קס
לממיוליך פ"ינו חמצי
כלפי רקונטם וכיוון
שמשאו מבחוץ קריין
ביה כי ירחק ממילואך
לגבוי משאו מבפנים
ווגפו מבחוץ וג"ל כ"ל
ונ"צ וחין לאקסום לדמיה
הה"י דסאוח גופיה פטיט
לייה דקריין זיה [כי ירחק]
די"ל דה"כ כ"ס נקייה
dkriin זיה כי ירחק ומחי
קיה מינע לייה לרע פפה:
(ט) ד"ה מימיצ' וכו'
להומוי מתניתין וכו'
הלה דאמתני' ודחי מסני
וכו' ואמתניתין ליכח
למייפרן מא' למימרא
דהה קה מניא להו
למלךות:

הגהות וצוניכם

גפלה המכלה דה' צע' פליק וhfilo
צירוזליס דהע'ג למעל צני מואל
חינו נפה צירוזליס לכתיב' כי ירחק
ממן ונתת צקף צליך מוקס חתך
פודה ולט צקילוג מוקס (קדזין זט
ו) : ואין שאתה אלא אכילה. וככ'
קהלמר קלט כי ירחק ממן ציהן
מעל טהור חוץ צירוזליס הוא הפילו
זוה צירוזליס הנטה חתך יכול
להוציאו צנומת ונתת צקף: אפילו
זומה להכטוג לה תלה הדר בሪוחוק
יבדר' אלעד. למעל צני צנומת:
זו: מלואך. מכל מילוי צלך ומטה
ומלוך פדה חכל כטה צפניש הול
מצפניש ונקייט מטה צקניהם הולך
הוא למטה כיוון דנקיט ליה מטה
דעיליה והפקה: דלא קריינא ביה
ימתה בעוקצה. צלך זגה: מעשר
יה בו'. לצעי להטיה ציהן ציליה
יזומת צמקומן פליג הרטה לדח צע'י
ידוא בירושלים. צקלה צמות הלו
גמר מעל צני וטוה הפי' צגוזין:
לוקה

הניחה למאן דאמר בתר למד אולין אלא למאן דאמר בתר מלמד אולין מא' איבא למשר דם ובשר הרא מילתא היא: קדשי קדושים וכו': תנינא הרא זימנא מעשר שני הקדש שלא נפדו אמר רבי יוסי בר חנינא מיפה בעשר שני טהור וגברא טהור (^ט) דקא אכיל חוץ לחומה רישא בעשר שני טמא גברא טמא وكא אכיל ליה בירושלים ומג'ל דמחייב עליה משום טומאה ^(ט) דתניא ר"ש אומר ^(ט) לא בערתי ממנו בטמא אין שני טמא והוא טהור בין שני עני טהור והוא טמא היכן מזוהר על אכילה אני יודע טומאת הגוף בהדייה כתיב ^(ט) נפש אשר תגע בו טומאה עד הערב ולא יאלמן הקדושים וגוי אלא טומאת עצמו מנין דכתיב ^(ט) לא תוכל לאכול בשעריך ולהלן הוא אומר ^(ט) בשעריך תאכלנו הטמא והטהור ותניא דברי רבי שמעאל ^(ט) אףלו טמא וטהור אוכלין בקערה אחת ואין חוששין וקאמר רחמנא היאך טמא ^(ט) דשתי לך גבי טהור התם הכא לא תוכל מג'ל דבר פדיון הוא ^(ט) דאמר ר"א ימנין למשר שני טומאה שנטמא שפודין אותו אףלו בירושלים תיל ^(ט) כי לא תוכל שאתה ואין שתה אלא אכילה שנאמר ^(ט) ווישא מושאות מאת פניו א"ר ביבי א"ר אס"י מנין למשר שני טהור שפודין אותו אףלו בפסיעה אחת חוץ לחומה שנאמר ^(ט) כי לא תוכל שאתה האי מבעי ליה לכדרבי אליעזר ^(ט) א"כ לימה קרא לא תוכל לאוכלו Mai SheAtu Vai Ma Koloh LeHavi הוא דאתא א"כ לימה קרא לא תוכל ליטלו Mai SheAtu Shem Tora Yitib Rab Chnina רב הוועיא ^(ט) وكא מביעא להו אפיקתא ירושלים מהו פשיטה הוא בחוץ ומישאו פנים ומישאו בחוץ מהו ^(ט) תניא להו הוא כי ירחק ממקום המקומם ממילואך בעי רב קנו אמר ר' אס"י אמר ר' יוחנן מעשר שני החומה מ"ט דאמר קרא ^(ט) לפני ה' אלהיך לא תוכל לאוכל בשעריך כל היכא קריינן ביה לא תוכל לאוכל בשעריך וכל היכא תאכלנו לא קריינן ביה לא תוכל לאוכל כהן שעלה בידו תאנה של טבל אמר שר ראשון בצפונה ומעשר שני לדרומה וושלים או מעשר עני והוא בגבולין אכלה

לוקה

בפמיעת אחת. ה"ע"ג לכתייך ירחק דמץם עזקה ת"ל כי נ"ה מוכן צהתו לנוצ'ו ולנט'יו לפניש מן ה' נכילה דכל זמן דחיכת למיינץ' ה'כת' נכילה וכיה' לפניש ה'פ'ילו פקיעת ה'חת פודה חותמת מאוי שאטו. צמע מינ' נכלט ה'קי: יתיכ' רב חנינה ורב השעיה ה'פיתחה לירוזלים וכיה' מיצען כל חס' חז'ב מלוח'ו לדיה' תימנה נマー' ממוקט' דכל זמן צרכ'ק מקונתק' י'ה' נפדה ה' נ' ירח' מאנך' לפניש נ' רח'ק האקס' ממוליך' וצוז' נ' נפדה ה' נ' וחדלה' זס': בעי רב פפא. ה' ממחוץ' מהו. כיון לדיה' ממץ' על כתיפו כו' חיין ז' מלוח'ו והלי כו' כמושל להר' ונפה' קליינה' נ'ה מיקו כן נלה' צעיני רבי ועיקר: משיראה פני החומה. ומוץ' למומה דמתני' סי' לדפ' נ' אל'היך'. לדיה' הסכימו לפניש: בהז' שעלה'ה ביד'ו תאנה של טבל ואמר תאנה זו דראשין בזפונה. צ'ל צפ'ן צלה' וסוא' חותזה' כנגד מורה' וכן מעאר' צ'י צדロמה: תרומה בעד' ניכlein' ובל'ך צעינן קיוס' וסאי' דמן (דמחי פ"ז מ"ד) צ'י נוגין צ'ה'ני עתיד להפליט'ה' כן רה'ק'ת צ'ה' צ'יליה ניכlein': זהיא שנת מעשר שגי'ן. וחותה צ'ה' צ'ה' נ' צ'ר'וי' ליתן' כה מעאר' צ'י על חותה מהנה: מעשר עני בגבוליין. הוא צ'ה' צ'ה' מעאר' צ'ה' צ'ה' וחל' מעאר' עני צדロמה ועל

שֶׁר יִבְחַر יְיָ אֱלֹהֵיכְךָ לְשׁוֹם שְׁמוֹ שֵׁם כִּי יִבְרַכְךָ יְיָ אֱלֹהֵיכְךָ כִּי אִם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכָה אָבְלָנוּ בָּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר

עָא אַ מִיִּי פְּגַג מַכְהָן
מַעֲשֵׂר צַדִּיק הַלְּהָן
לְהַיִן לְמַד:
עָב בַּ מִיִּי פְּגַג מַכְהָן
טוֹמֶת הַוְּכָלִין הַלְּהָן
סָמֶג עַצְּזִין רְמוֹן:
עַג גְּמִיִּי פְּגַג מַכְהָן מַעֲשֵׂר
צַדִּיק הַלְּהָן וּפְגַג הַלְּהָן
סָמֶג עַצְּזִין קָלוֹן:
עַד דַּה מִיִּי סָס פְּגַג הַלְּהָן
סָס סָס:
עַה וּמִיִּי סָס הַלְּהָן וּסְס:

לִיקּוֹנְטִי רְישָׁׁי

לְאָ בַּעֲרָתִי מַמְנָה
בַּטְמָא וּבְכוֹ'. וְכִי פִירּוֹס
מַכְלָל סַנְהָמָר צְוִידָי מַעֲשֵׂר
לְהָן דִיעָתָי מִמְנוֹ נַטְמָלָה
לַמְשָׁמָע צִין שְׁהָנִי טְמָה כּוֹ
סְוֻחָה מַמְוֹדָה שְׁלָמָה נַעַר
צְהָבָה וְלָהָרְדִּיק צָו חָמָה פְּנָכוֹ
וְכָל צָכוֹן נַטְסָוָר דָּלָג נִימָמָה
חָלָה נַחֲלִילָה וְסָמִיחָה וּמִיכָּה
וּמִמְילָה שְׁמָעִין מַדְלָלָה
סְוּרְךָ לְסַהְדוּתָה נֶלְךָ טָסָוָה
שְׁמָעָה מִינָה סְכִי קְהָמָה
חַפְּלִילָה צְבָעָה סְטוּמָה שְׁלָמָה
יְכָלָמָה נַחֲלָנוּ לְהָנָמָה
לְפָדָלָה חָלָמָה חָיוּ נַחֲלָה
צְנוּמָה וּסְיָכוֹן מוֹזָאָר עַזְּבָה
כָּךְ. אַיִן יוֹדָעַ. נַחֲלָה
מְפּוֹלָס לְכָךְ נַחֲלָמָר לְהָנָמָר
וּסְצָהָל פְּלִיךָ סְסָס מַקְמָה
לְלִיקּוֹנִיקָה נַמְלָמָה
טוֹמָאת הַגּוֹף בַּהֲדִיאָה
בְּתִיבָה. וְהָמָלִי קְמָנוֹ
חָיִי יוֹדָעַ. בַּשְׁעַרְיוֹן
תַּאֲכָלָנוּ.
סְמוּקְדָּצִין קָהִי נַחֲלָה
פְּלִיוֹן שְׁהָוָלָן זָל [יְבָמוֹת
עָגָן]. מַנְיָן לְמַעַשָּׂר שְׁנָיָה
שְׁגַטְמָא שְׁפּוֹדִין אַוְתָה
אַפְּיָלוֹן בִּירוּשָׁלָם
שְׁהָיָן מַעֲשֵׂר טָסָול נַפְלָה
סָס דְּלָמִיכָה (דְּלָמִיס יְדָה)
כִּי יְרַחַק מִמְנָךְ [וְגוּ]
וּנְתָמָה צְכָפָה וְלָהָרְדִּיק
צְיוֹסָלִיס [בְּבָא מַצְיעָא נְגָן]
אַפְּיָלוֹן בִּירוּשָׁלָם
לְהַחְלָל סְנָכָנָם וְהָרָף נֶלְגָה
לְדָלְשָׁיִן (סָס יְדָה) כִּי יְרַחַק
מִמְנָךְ סְמָקוֹס וְלָרָם שְׁכָפָן
צִילָּה. נַחֲמָוק מַקְוָס הַתָּמִיכָה
פּוֹדָה וְלָהָרְדִּיק צְקָרוֹג מַקְוָס
[סְנָהָדוֹרִין קִיבָּה]. וְאַיִלָּה
שָׁאת אַלְאָ אַכְּיָלָה.
כְּשָׁלָמָה מַוְלָּה נַחֲלָנוּ כָּנוֹן
וְשְׁנִיטָמָה וּנְתָמָה נַכְסָה
[פְּסָחִים לוֹן]. וְאַיִן שָׁאָה
אַלְאָ אַכְּיָלָה. וְסָלָה
קְהָמָל קְרָה כִּי יְרַחַק מִמְנָךְ
אַמְקָוָס הָוָה כִּי נֶהָרָם
לַחֲלָנוּ צְנוּמָה וְלָרָם שְׁכָפָן
צִילָּה [סְנָהָדוֹרִין קִיבָּה].

תורה אור השלם
 א) לא אכלתי בנני מפנוי ולא בערתי מפנוי בטמא ולא נתתי מפנוי למת שמעתי בקומי יי אלה עשותי בכל אשר צויתני:

[רבאים כו, יד]
ב) נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תַּגְעַב
וּתְמַאֵה עַד הָעֵרֶב וְלֹא
יִאכְלֶל מִן הַקְרָשִׁים כִּי
אֵם רַחַץ בְּשָׂרוֹ בְּמִים
[אברהם בז]

ג) לא תוכל לאכלי בשעריך מעשר דגנין ויתירשך ויכלהת בקרך וצאנך וכל נדריך אושר תזרע ונדרבתח ותרומת ייך [הברים יב. ז]

ד) ב**שְׁעִירָה** ה**אַכְלָנָה**
ה**טְמֵיאָה** ו**הַטּוֹהָר** ייחד
כָּבֵד ו**כָּאֵל**:

ה) ווריירבה מהה

בנימן מפשאות כלם

$\tau \in \mathbb{R}$, $\beta = \gamma + \tau$.